

MICHAL PENK

STEREO
11 0773-1 3 1111

1. STRANA

- 1) Michal Penk/Boris Janíček
Odpusťte nám 3:38
- 2) Stanislav Jelínek/Jiří Kratina
Dál mi scházíš 3:36
- 3) Michal Penk/Michal Horáček
Nestrojte svět do siluet 4:46
- 4) Michal Penk/Boris Janíček
Horší když se neotevře padák 4:18
- 5) Ladislav Štaidl/Jana Rolincová
Mám co jsem chtěl 3:32
- 6) Michal Penk
Zkus cítit 3:43

2. STRANA

- 7) Michal Penk/Boris Janíček
Vzývám dárce lásky 4:07
- 8) Ladislav Štaidl/Zdeněk Borovec
Má daleká 2:32
- 9) Ladislav Štaidl/Miroslav Černý
Hydromaniak 3:26
- 10) Ondřej Soukup/Eduard Krečmar
Pojď, už půlnoc začíná 4:25
- 11) Michal Penk/Zdeněk Krečmar
Na stupních vítězů 3:38
- 12) Michal Penk/Boris Janíček
Stín 5:08

Aranžmá Michal Penk (1, 3, 6, 7, 11, 12), Stanislav Jelínek (2, 5),
Jiří Pertl (4), Ladislav Štaidl (8, 9), Ondřej Soukup (10)

Na prvním ročníku Duhové desky, která odráží názor profesionálních diskžokejů, byl vyhlášen objevem roku 1987 – a byl to také rok, kdy se o něm začalo opravdu vědět.

Michal Penk (1968) hrál od šesti let na klavír v Lidové škole umění a zakrátko se začal objevovat na nejruznějších klavírních soutěžích po republice. V sedmasedmdesátém roce vyhrál celopražské kolo, úspěch zopakoval i v krajské soutěži. Sice bez vavřínu, nicméně několikrát se objevil i v mezinárodní soutěži Virtuosi per musica di piano-forte v Ústí nad Labem. . . Jak už tomu však v podobných případech bývá, na úkor vážné hudby ho zlákala lehká múza.

V patnácti letech založil vlastní skupinu Julie, se kterou se už tehdy pokoušel zpívat první vlastní písničky (mimo jiné také Tichou píseň, kterou s odstupem let natočila na desky Ivetu Bartošová). Jeho první autorské pokusy spadají na samý přelom sedmdesátých a osmdesátých let, nicméně v té době šlo převážně o dílka vycházející z postupů vážné hudby. S Julií tedy představil své první písničky a v šestnácti letech přestoupil ke skupině Lucie, aby zanedlouho krátce spolupracoval s rockovým souborem Bossanova (vyhráli 1. ročník pražského Rockfestu). Následovala spolupráce s hudební laboratoří Petr a Pavel ORM, z níž také vzešla první profesionální nahrávka určená pro Michalův televizní debut. Šlo o písničku Tvé mládí, jinak o převzatou melodii Heaven z pera Bryana Adamse s Penkovým vlastním textem. . . Ve stejné symbióze vznikly i nahrávky prvního Michalova supraphonského singlu, který představil písničky Šarlota (vlastní hudba i text) a Šéf (ORM-Michal Penk). V lednu roku 1987 se Michal stal sólistou orchestru Ladislava Štaidla a začaly přípravy komponovaného koncertního programu Variace, ve kterém Ladislav Štaidl představil v dramaturgii Pragokonzertu na pódiu vedle Michala také Ivetu Bartošovou. Kromě samostatného programu vystupovali mladí interpreti rovněž po boku Karla Gotta (často také s Darínou Rolincovou), s nimiž koncertovali také v zahraničí (NDR, SSSR).

Vystoupení v televizním soutěžním pořadu Čtyřlístek přineslo Michalovi Cenu publika (písnička Jdi domů dívko od Miroslava Žbirky s textem Hany Zagorové), v listopadu 1987 slavil úspěchy s vlastní

MICHAL PENK

Sbor Lidy Nopové (8), Gemini (10)

Sola

Jiří Pertl (4) a Stanislav Jelínek (2, 6, 12) – kytary

LADISLAV ŠTAIDL SE SVÝM ORCHESTREM (1 – 12) A SBOREM (2, 4, 11)

Hudební režie Mirko Kubíček, zvuková režie Václav Prejzek

Sestřih a zvuková úprava Jindřich Straka

Nahráno v roce 1988 ve studiích Supraphonu

Odpovědný redaktor Miroslav Černý

melodii, kterou textař Boris Janíček nazval Horší když se neotevře padák, na jaře následujícího roku nahrál spolu s Ivetou Bartošovou na Kubě koprodukční televizní pořad Každý den vychází slunce (režie Alexej Nosek). . .

Singlová diskografie Michala Penka obsahuje vedle nahrávek Šarlota a Šéf následující tituly: Horší když se neotevře padák a Jsem asi cvok (Jiří Pertl-Boris Janíček), Má daleká (Ladislav Štaidl-Zdeněk Borovec, písnička z TV seriálu režiséra Evžena Sokolovského Chlapci a chlapi) a Hydromaniak (Ladislav Štaidl-Miroslav Černý), Odpusťte nám (Michal Penk-Boris Janíček) a Hlad' mě (Karel Vágnér-Pavel Žák). . . Vedle Tiché písně zkomponoval Michal Penk pro Ivetu Bartošovou rovněž písničky Útoč láskou (text Boris Janíček) a Závod s mládím (dttto).

Druhou polovinu roku 1988 trávil Michal nahráváním svého debutového alba, které se vám právě dostává do rukou. Na první pohled je sympatické, že deska přináší výhradně původní repertoár s výrazným Penkovým autorským vkladem; vedle hudebníků Štaidlova orchestru se zde nepřeslechnutelně uplatnil i kytarista Allegra Stanislav Jelínek, Michal Penk hrál klávesy a programoval bicí. Album je svým způsobem ohlednutím za jednu etapu Michalova působení na naší písničkové scéně, a to etapu velice úspěšnou, jež mu přinesla početný okruh příznivců. Jeho příjemně zabarvený baryton, znějící přitažlivě i v tenorových polohách, netuctový zjev, stále více se vyhraňující repertoárové představy, to všechno jsou aktiva, která by měla Michalovi zabezpečit stabilní postavení na naší hudební scéně. Především z jeho vlastních melodií je cítit příklon k tvorbě rockovějšího charakteru, i když moderní střední proud stavějící na přirozeném zvuku, únosné dravosti a spíše kytarovém než syntetátorovém modelu bude zřejmě žánrem, v němž se zpívající autor cítí nejlépe.

Jak už jsem řekl, tohle album je svým způsobem ohlednutím. Také proto, že v současné době můžeme Michala vidat a slychat za doprovodu skupiny Allegro, konkrétně ve společném programu se Sagvanem Tofim Duel.

Gramofonovým nahrávkám se skupinou Michala Penka bude také patřit Michalova nejbližší budoucnost. Jaká bude, na to si musíme ještě nějaký ten pátek počkat.

Sleeve-note © Miloš Skalka 1989
Cover photos © Jiří Antalovský 1989
Cover design © Daniela Antalovská 1989
Odpovědná redaktorka obalu Miloslava Kulhava